

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 4Csp/119/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4617204270
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Marián Mokoš
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2019:4617204270.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudcom Mariánom Mokošom v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s. so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: I. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom M. XXX, adresa na doručovanie: M. R.E. XXX, XXX XX J., o zaplatenie 6.295,30 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.280,63 eura s 5 % ročným úrokom z omeškania od 18.05.2017 do zaplatenia, úrok vo výške 11,90% ročne zo sumy 6.295,30 eura od 18.05.2017 do zaplatenia, úrok v sume 245,90 eura s 5% ročným úrokom z omeškania od 18.05.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania v sume 2,71 eura a poplatky za poistenie vo výške 5,22 eura a to všetko spolu so sumou 5.014,67 eura s 5% ročným úrokom z omeškania od 18.05.2017 do zaplatenia priznanou žalobcovi rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 4Csp/119/2017 - 64 zo dňa 10.10.2017 v splátkach po 150 eur mesačne s účinnosťou od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku až do zaplatenia pod následkom straty výhody splátok.

Súd žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v plnej výške, o ktorej rozhodne tunajší súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1./ Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 6.295,30 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 18.05.2017 do zaplatenia, zaplatenia úroku v sume 245,90 eura, úroku z omeškania v sume 2,71 eura, úroku vo výške 11,90 % ročne zo sumy 6.295,30 eura od 18.05.2017 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatených úrokov v sume 245,90 eura od 18.05.2017 do zaplatenia a zaplatenia poplatkov za poistenie vo výške 5,22 eura z dôvodu, že dňa 10.07.2015 uzatvoril so žalovaným úverovú zmluvu č. 000000000226896, na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 7.000 eur, pričom žalovaný zmluvné podmienky neplnil a úver riadne nesplácal a preto došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru dňom 17.05.2017.

2./ Súd prvej inštancie rozsudkom sp.zn. 4Csp/119/2017 - 64 zo dňa 10.10.2017 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 5.014,67 eura s 5% ročným úrokom z omeškania od 18.05.2017 do zaplatenia v splátkach po 50 eur mesačne, pričom vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 60%. Súd vykonaným dokazovaním zistil, že žalovaný dňa 10.07.2015 uzavrel so žalobcom zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 000000000226896 - pôžička, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 7.000 eur a žalovaný mal úver vrátiť v 108 mesačných splátkach po 106,64 eura a termín konečnej splatnosti úveru bol dohodnutý dňom 10.07.2024. Ročná úroková sadzba bola v zmluve dohodnutá vo výške 11,9 % a RPMN vo výške 13,69 %. Okrem toho mal žalovaný podľa zmluvy zaplatiť poplatok za poskytnutie úveru vo výške 210 eur a taktiež platiť poistenie - Súbor A, pričom celková čiastka, ktorú mal zaplatiť bola vyčíslená na 11.727,12 eura. Keďže žalovaný úver riadne

nesplácal, tak žalobca ho vyzval na predčasné splatenie úveru listom zo dňa 17.05.2017 a žiadal uhradiť dlh vo výške 6.609,13 eura s príslušenstvom najneskôr do 27.05.2017. Podľa prehľadu splácania do predčasného zosplatenia úveru t.j. do dňa 17.05.2017 žalovaný na úvere splátkami zaplatil spolu sumu 1.985,33 eura a z tohto prehľadu vyplýva, že splátky uhradil vo výške 109,25 eura, z čoho bola započítaná suma 2,61 eura na poistné.

3./ Na základe takto zisteného skutkového stavu dospel súd k záveru, že žaloba na zaplatenie sumy 6.295,36 eura s príslušenstvom je dôvodná iba čiastočne. Medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere dňa 10.07.2015, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 7.000 eur za dohodnutých podmienok, pričom zmluva bola uzavretá podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, avšak s poukazom na ustanovenie § 52 ods. 2 Obč. zákonníka je potrebné tento právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ prednostne posudzovať podľa Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Zároveň pri posudzovaní zmluvného vzťahu musel súd vychádzať z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, teda účinnom do 22.12.2015. Je nesporné, že zmluva o spotrebiteľskom úvere má písomnú formu, avšak neobsahuje všetky náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v tom čase, nakoľko v zmluve absentuje vyčíslenie výšky, počtu a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, keďže zmluva obsahuje iba celkovú výšku mesačnej splátky, ale žiadnym spôsobom nie je v nej uvedené, v akom poradí sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom resp. koľko z každej splátky sa bude priradovať k istine a koľko k úroku. Okrem toho je v zmluve nesprávne vyčíslená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a ktorou v zmysle § 2 písm. h/ zákona č. 129/2010 Z.z. je súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom a v tomto prípade celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť pri výške anuitnej splátky 106,64 eura mesačne a poplatku za poistenie v sume 2,61 eura mesačne predstavuje celkovo sumu 12.009 eura, keďže žalovaný mal zaplatiť 108 mesačných splátok po 109,25 eura t.j. 11.799 eura a navyše poplatok za poskytnutie úveru v sume 210 eur. V zmluve o spotrebiteľskom úvere je však celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vyčíslená na sumu 11.727,12 eura, čo je podstatne odlišná suma od tej, ktorú podľa zmluvy mal splátkami v skutočnosti zaplatiť. Tento údaj potom má vplyv aj na výšku celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a následne aj na výpočet RPMN a z toho dôvodu je v zmluve RPMN nesprávne uvedená a to v neprospech spotrebiteľa, keďže žalobca vychádzal z inej výšky celkových nákladov spotrebiteľa, čo vyplýva z nesprávne vyčíslenej celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Uvedené nedostatky v spotrebiteľskej zmluve spôsobujú, že s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b/ a písm. d/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom do 22.12.2015 sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov a v tom prípade pokiaľ bol úver poskytnutý vo výške 7.000 eur, tak bolo povinnosťou žalovaného vrátiť uvedenú sumu, pričom žalovaný do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru t.j. do 17.05.2017 splátkami spolu zaplatil sumu 1.985,33 eura. Rozdiel medzi poskytnutým úverom vo výške 7.000 eur a zaplatenými splátkami spolu v sume 1.985,33 eura, teda predstavuje sumu 5.014,67 eura a z toho dôvodu súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi uvedenú sumu spolu s 5% ročným úrokom z omeškania od 18.05.2017 do zaplatenia v zmysle § 517 ods. 2 OZ a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1985 Z.z., nakoľko žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou pohľadávky odo dňa nasledujúceho po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru a preto je povinný zaplatiť aj úroky z omeškania. Zároveň súd žalovanému umožnil zaplatiť pohľadávku v splátkach po 50 eur mesačne tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku s prihliadnutím na výšku jeho príjmu a náklady, ktoré platí za podnájom.

4./ Keďže súd poskytnutý spotrebiteľský úver považoval za bezúročný a bez poplatkov a na základe toho priznal žalobcovi iba sumu 5.014,67 eura spolu s úrokmi z omeškania, tak vo zvyšnej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol, nakoľko žalobcovi nevznikol nárok na úroky ani iné platby, ktoré si vyčíslil, ale iba nárok na vrátenie zvyšku istiny spolu s príslušným zákonným úrokom z omeškania.

5./ V dôsledku odvolania žalobcu Krajský súd v Nitre uznesením sp.zn. 6Co/2/2018 - 123 zo dňa 17.12.2018 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti, v časti týkajúcej sa plnenia v splátkach a v časti trov konania a vec mu v týchto častiach vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že pri rozhodovaní o zaplatení žalovanej istiny v splátkach si súd žiadnym spôsobom nezdokladoval pomery žalovaného a uspokojil sa len s jeho tvrdením. Odvolací súd je toho názoru, že pri rozhodovaní o určení výšky splátok je potrebné právne ochraňovať obe strany sporu, a zabezpečiť aj reálne splnenie priznaného plnenia. Za tým účelom mal

súd prvej inštancie zhodnotiť celkovú situáciu žalovanej, a až následne rozhodnúť o výške splátky v takej sume, ktorá by zodpovedala celkovým osobným a majetkovým pomerom žalovanej, ako i výške celkovej sumy, na ktorej úhradu bola rozsudkom zaviazaná. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti týkajúcej sa zaplatenia dlžnej istiny v splátkach zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom konaní súd prvej inštancie vykoná dokazovanie na preukázanie majetkových, osobných a rodinných pomerov žalovaného a v prípade, ak dospeje k záveru, že v odôvodnených prípadoch môže určiť i dlhšiu lehotu na splatenie dlhu ako ustanovuje § 232 ods. 3 CSP, svoje rozhodnutie v tejto časti zdôvodní v súlade s ust. § 220 CSP tak, aby v prípade podaného odvolania mohlo byť preskúmané odvolacím súdom.

6./ Pokiaľ ide o výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, tak odvolací súd sa nestotožnil s výkladom súdu prvej inštancie týkajúcim sa tohto ustanovenia a odvolací súd upriamil pozornosť na skutočnosť, že Zákon o spotrebiteľských úveroch nadobudol účinnosť dňa 11. 06. 2010. Podľa jeho prílohy č. 1 prebral právne záväzné akty Európskej únie okrem iného Smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. 04. 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 57/102/EHS. Podľa článku 10 ods. 2 písm. h/ Smernice 2008/48/ES, zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia. Podľa článku 22 ods. 1 Smernice 2008/48/ES, keďže táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia, členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice. Odvolací súd vyslovuje svoj právny názor, že výkladu ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. zodpovedá výklad v tom zmysle, že spojenie "výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov" je potrebné vnímať tak, že sa tým myslí splátka obsahujúca istinu, úroky a poplatky, pri ktorej má byť uvedená výška, dátum a ich počet. Akýkoľvek iný výklad tohto ustanovenia by bol v priamom rozpore so Smernicou 2008/48/ES. Zároveň odvolací súd upriamil pozornosť súdu prvej inštancie na rozsudok Súdneho dvora z 09. 11. 2016 vo veci C-42/15, ktorej predmetom bol návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEU, ktorý podal Okresný súd Dunajská Streda rozhodnutím z 19. 12. 2014 doručeným súdnemu dvoru 02. 02. 2015 v súvislosti s konaním Home Credit Slovakia a.s. proti Kláre Biróovej. Z bodu 59 tohto rozhodnutia vyplýva, že článok 10 ods. 2 písm. h/ a i/ Smernice 2008/48/ES sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave, preto výklad rozsudku Súdneho dvora C-42/15 z 09. 11. 2016 je nesprávny. Navyše uvedený rozsudok Súdneho Dvora EÚ reagoval legislatívny návrh, ktorým sa novelizuje ust. 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch upravujúce náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pôvodne v písm. k/ sa nahrádza slovami "frekvencia splátok". Účinnosť nadobudol dňa 01. 05. 2018. Predmetná novela zákona tak reaguje na stav, keď niektoré všeobecné súdy SR vykladali predmetnú vnútroštátnu úpravu (Zákona o spotrebiteľských úveroch) nesúladne so Smernicou 2008/48/ES.

7./ Súd prvej inštancie ako ďalší dôvod, pre ktorý zmluvu považoval za bezúročnú a bez poplatkov uviedol nesprávne vyčíslenie celkovej čiastky, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť. Ani s touto námietkou sa odvolací súd nestotožnil, pretože podľa výpočtu na internetovej stránke Ekonomika.sme.sk pre výpočet RPMN po zadaní si požadovaných údajov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere jednoznačne vyšlo, že výška RPMN bola určená na 13,69% a celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť na 11.727,12 eura tak, ako je uvedené v zmluve. Z uvedeného vyplýva, že zmluva obsahuje všetky údaje o spotrebiteľskom úvere a nie je možné sa stotožniť s názorom súdu prvej inštancie, že by RPMN bola vyčíslená nesprávne.

8./ Vzhľadom na opodstatnenosť námietky, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právnom posúdení v otázke splnenia náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúcej z ust. § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z., ktorá je podkladom pre záver o tom, či poskytnutý spotrebiteľský úver je alebo nie je bezúročný (§ 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z. z.) odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie dospel k záveru, že neboli dané dôvody opodstatňujúce záver, že žalobcom poskytnutý úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov. Odvolací súd záverom uviedol, že súd prvej inštancie má podrobiť prieskumu jednotlivé zložky uplatneného nároku z hľadiska ich dôvodnosti, dovolenosti, zákonnosti a primeranosti a následne vo veci opätovne rozhodne.

9./ Po vrátení veci na ďalšie konanie žalovaný na pojednávaní uviedol, že jeho finančná situácia sa nezmenila, pričom je slobodný a nemá vyživovacie povinnosti. Býva v podnájme v jednoizbovom byte v Bošanoch a za tento podnájom platí 250 eur mesačne. Je síce zamestnaný, avšak zo zárobku sa mu vykonávajú zrážky zrejme v prospech spol. Home Credit Slovakia. Od rozhodnutia súdu prvej inštancie v r. 2017 na úvere nič nezaplatil, keďže proti rozsudku bolo podané odvolanie a čakal, ako sa o tomto odvolaní rozhodne. Dlh by chcel splácať v splátkach po 50 eur mesačne.

10./ Zo správy zamestnávateľa žalovaného RIALTO s.r.o. Partizánske vyplýva, že čistý priemerný mesačný zárobok žalovaného za posledných 12 mesiacov predstavuje 847,71 eura a zo mzdy sa mu vykonávajú zrážky v prospech spol. Home Credit Slovakia vo výške 106,40 eura mesačne.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia, upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa ods.3 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ods.4 spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods.1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods.5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ods.11/ neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa § 9 ods.1 Zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

11./ Na základe vykonaného dokazovania ako aj stanovisko odvolacieho súdu dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu na zaplatenie sumy 6.295,36 eura s príslušenstvom je dôvodná v celom rozsahu. Z uplatneného nároku bola žalobcovi právoplatne priznaná suma 5.014,67 eura s 5% ročným úrokom z omeškania od 18.05.2017 do zaplatenia a teda predmetom ďalšieho konania a rozhodovania zostal nárok žalobcu na zaplatenie istiny v sume 1.280,63 eura s 5% ročným úrokom z omeškania od 18.05.2017 do zaplatenia, zaplatenie úroku vo výške 11,90% ročne zo sumy 6.295,30 eura od 18.05.2017 do zaplatenia, zaplatenie úroku v sume 245,90 eura s 5% ročným úrokom z omeškania od 18.05.2017 do zaplatenia, zaplatenie úroku z omeškania v sume 2,71 eura a poplatkov za poistenie v sume 5,22 eura. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí dospel k záveru, že neboli dané dôvody opodstatňujúce záver, že žalobcom poskytnutý úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov a preto predmetom ďalšieho dokazovania bol len prieskum jednotlivých zložiek uplatneného nároku z hľadiska ich dôvodnosti, dovolenosti, zákonnosti a primeranosti. Je nesporné, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej sporovými stranami dňa 10.07.2015 bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 7.000 eur, ktorý však žalovaný riadne nesplácal a preto zo strany žalobcu došlo k vyhláseniu

predčasnej splatnosti úveru dňom 17.05.2017, dokedy žalovaný zaplatil splátkami spolu sumu 1.985,33 eura. Z tejto sumy bolo na úroky započítaných 1.233,65 eura, na istinu 704,70 eura a na poistné 46,98 eura a preto nedoplatok na istine do predčasného zosplatnenia činil 6.295,30 eura, nedoplatok na úrokoch ku dňu 17.05.2017 predstavoval 245,90 eura a nedoplatok na úrokoch z omeškania 2,71 eura. Okrem toho žalobca vyčíslil nedoplatok na poplatku za poistenie na sumu 5,22 eura, pričom súd nezistil, že by uvedené jednotlivé nároky boli v rozpore so zmluvou o spotrebiteľskom úvere alebo s ustanoveniami zákona č. 120/2010 Z.z. Taktiež samostatný žalovaný ani jeden z uplatnených nárokov výslovne nepoprel a nerozporoval a preto v zmysle § 151 ods. 1 CSP sa skutkové tvrdenia žalobcu pokiaľ ide o výšku jednotlivých nárokov a ich dôvodnosť považujú za nesporné. Z uvedeného dôvodu súd vyhovel žalobe žalobcu a rozhodujúc o zvyšnej časti jeho nároku (už predtým bolo právoplatne rozhodnuté o zaplatení sumy 5.014,67 eura s úrokom z omeškania) zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu v sume 1.280,63 eura s 5% ročným úrokom z omeškania od 18.05.2017 do zaplatenia v zmysle § 517 ods. 2 OZ a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., keďže žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou istiny a je povinný zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania a to odo dňa nasledujúceho po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru t.j. od 18.05.2017. Zároveň súd priznal žalobcovi aj úroky vo výške 11,90% ročne tak, ako boli dohodnuté v zmluve o spotrebiteľskom úvere a to z istiny v sume 6.295,30 eura, ktorá doposiaľ žalovaným uhradená nebola od 18.05.2017 do zaplatenia, keďže žiaden zákon ani zmluvné dojednania v zmluve o spotrebiteľskom úvere nevylučujú platenie úrokov z istiny úveru aj po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru a žalobca ako veriteľ má právo na dohodnuté úroky až pokiaľ zo strany žalovaného ako dlžníka nebude splatená celá istina. Z uvedeného dôvodu súd žalobcovi priznal aj úroky vo výške 245,90 eura, ktoré boli vyčíslené do predčasného zosplatnenia úveru t.j. do 17.05.2017 a tieto boli žalobcovi priznané spolu s 5% ročným úrokom z omeškania od 18.05.2017 do zaplatenia, keďže žalovaný bol povinný zaplatiť žalobcovi úroky v tejto výške do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru a svoju povinnosť si nespĺnil a preto od nasledujúceho dňa sa dostal do omeškania a je povinný zaplatiť úroky z omeškania, keďže žiaden zákonný predpis nevylučuje priznanie úrokov z omeškania z nezaplatených úrokov úveru. V zmluve o spotrebiteľskom úvere bol dohodnutý úrok z omeškania vo výške 5% ročne, pričom žalobca úročil každú omeškanú dlžnú splátku odo dňa nasledujúceho po jej splatnosti a nedoplatok na úrokoch z omeškania ku dňu 17.05.2017 vyčíslil na sumu 2,71 eura, ktorá nebola sporná a preto súd zaviazal žalovaného aj na zaplatenie tejto časti pohľadávky. Okrem toho žalobca vyčíslil nedoplatok na poplatkoch za poistenie schopnosti splácať úver na sumu 5,22 eura a keďže ani tento jeho nárok vychádzajúci zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere nebol sporný, tak súd zaviazal žalovaného aj na zaplatenie poplatkov za poistenie v uvedenej výške.

12./ Vzhľadom na žiadosť žalovaného, aby mu bolo umožnené dlh zaplatiť v splátkach súd skúmal jeho osobné, majetkové a rodinné pomery, pričom zistil, že žalovaný pracuje s čistým priemerným mesačným zárobkom v sume 847,71 eura, z ktorého sú mu vykonávané zrážky vo výške 106,40 eura mesačne v prospech nebankovej spoločnosti a žalovaný podľa jeho tvrdenia platí za podnájom v Bošanoch 250 eur mesačne, čo mal dokladovať zmluvou o podnájme, avšak uvedenú zmluvu súdu do jeho rozhodnutia nepredložil. Okrem toho žalovaný uviedol, že je slobodný a nemá vyživovacie povinnosti, pričom podstatnú časť jeho výdavkov predstavujú výdavky na stravu. Keďže zo strany žalovaného neboli uvedené žiadne ďalšie podstatné výdavky, ktoré by súd pri svojom rozhodovaní o povolení splátok v zmysle § 232 ods. 3, 4 CSP musel zobrať do úvahy, tak vzhľadom na výšku pohľadávky žalobcu proti žalovanému dospel k záveru, že žalovanému je možné povoliť splátky minimálne v sume 150 eur mesačne, pretože pri takejto výške splátky by mal žalovaný svoj dlh splácať približne 4 roky, čo je adekvátny čas s prihliadnutím na skutočnosť, že úver mu bol poskytnutý na dobu 9 rokov a splatnosť úveru bola v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená dňom 10.07.2024. Pri splátkach vo výške 150 eur mesačne je predpoklad, že pohľadávka žalobcu bude uhradená v primeranom čase a nebude tak zároveň zvýhodnený žalovaný, ktorý mal úver splácať splátkami po 106,64 eura mesačne, avšak svoju povinnosť si riadne neplnil a zároveň nebude prekročená doba splatnosti úveru uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Povolenie splátok vo výške 150 eur mesačne sa vzťahuje aj na zaplatenie sumy 5.014,67 eura s 5% ročným úrokom z omeškania od 18.05.2017 do zaplatenia, ktorá už bola žalobcovi právoplatne priznaná predchádzajúcim rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 10.10.2017.

13./ O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý mal v konaní plný úspech priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnej výške, o ktorej rozhodne tunajší súd podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa

doručenia na Okresný súd Topoľčany.

Podľa §-u 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutie smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd Topoľčany.

Podľa §-u 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutie smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).